

„A SZENTLÉLEK AZ ISTEN MUTATÓUJJA”

„A Szentlélek az Isten mutatóujja, amely a lényegre irányítja figyelmünket a milliányi inger túlekedésének rengetegében.” (Steinbach József dunántúli ref. püspök)

Ezt olvasva, eszembe jutottak jelenetek az állatkertek világából. Ott sokszor láthatunk mutatóujjakat a magasba emelve, miközben ilyen és ehhez hasonló felkiáltások hangzanak: „Nézd, ott van, ott a fa mellett! Látod, ott van, éppen eszik! Nézd, most mekkorát ásított!” Hiszen ezekre

a helyekre azért megyünk, hogy az állatokat megmutassuk gyerekeinknek, unokáinknak, megfigyeljük hogy néz ki, mit csinál, hogyan eszik, stb. A kicsik pedig sokszor a körülöttük lévő gyerekeket, felnőtteket, az ő reakcióikat bámulják, szinte beszippantja őket a nagy nyüzsgés, olykor el sem jut tekintetük az állatig, a lényegig. Mi, emberek, valahogy így vagyunk a világban. Nézzük, de a lényegét nem látjuk. Sok minden megragadja a figyelmünket, de a valóban fontosat

nem vesszük észre. Ennek következtében nem azt tesszük, amiért igazából itt vagyunk. Nem arra használjuk a lehetőségeinket – az életünket –, amire kaptuk. Eltékozoljuk...

Aztán pedig ahelyett, hogy ezt belátnánk, beismernénk, a másik embert vagy éppen egy közösséget hibáztattunk. A mi mutatóujjaink sokszor a másira irányulnak. Most a járvány kapcsán is egyre erőteljesebben hangzik a kérdés: ki a hibás? (Persze nem felejtve azt sem, hogy kinek-kinek a helyén megvan a maga felelőssége.)

Szükségünk van nekünk is Valakire, aki a lényegre irányítja a figyelmünket.

Ő a Szentháromság harmadik személye, a Szentlélek, szemléletesebben: a Szentlélek az Isten mutatóujja.

Olvassuk el most ebből a szempontból az Apostolok

Cselekedeteiről írt könyvből a 8. rész 26-40. versekben található történetet!

Mi a lényeg az életben? Hívás, siker, hírnév, hatalom, jó anyagi helyzet? *(Folytatás a 2. oldalon)*

„A SZENTLÉLEK AZ ISTEN MUTATÓUJJA”

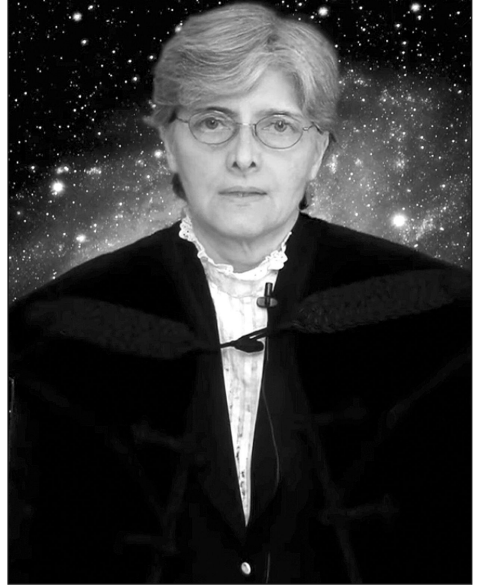
(Folytatás az 1. oldalról)

Mindezzel rendelkezett ez az ember - az etióp királynő gazdasági minisztereként. Az azonban teherként nehezedett rá, hogy az akkori kor rendje szerint, mivel az etióp királynő mellett szolgált, megcsonkított ember volt. Ezzel együtt tartsa fenn a révbé jutott ember látszatát? Nem!

Ő az Urat kereste, nem a vallásos ember által kigondolt Istent, hanem az egyetlen élő Istent. Erre is a Szentlélek vezette már. Hogy mennyire lényegessé vált ez számára, jelzi az, hogy vállalta hazája és Jeruzsálem közötti, négyezer kilométer hosszú út megtételét. Nem repülőgéppel, nem autóval, hanem valódi lóerővel hajtott kocsin zötykölődve.

A Szentlélek közben Jézus Krisztus egyik szolgájának megmutatta, hogy abban az időpontban mi az igazán lényeges számára: menjen el a gázai útra, bár az nem tartozik a forgalmas utak közé. Fülöp azonnal indult. Ez pedig az az út volt, amelyiken az etióp kincstárnok hazafelé tartott. Útközben a jeruzsálemi templomban vásárolt tekercsből éppen Ézsaiás próféciját (Ézsaiás 53,7-8) olvasta - Jézus Krisztusról. A Szentlélek ugyanis a lényegre irányítja figyelmünket. Ezért kellett, hogy kezébe vegye az Isten Igéjét tartalmazó tekercset. Ezért kell Fülöpnek ott lennie, hogy a prófécia nem értő kincstárnoknak megmagyarázza azt. „Fülöp az Írásnak ebből a helyéből kiindulva hirdette neki Jézust.” Miközben hangzanak Fülöp szavai, a

Szentlélek felragyogtatja Jézus Krisztust. Rámutat a Megváltó Jézusra. Isten Fiára, aki meghalt érettünk a kereszten. Ő a bűnbak – az Ószövetség

nyelvét használva. Mert nekünk bűnbak kell, akire rámutathatunk, felelőségre vonhatunk, hogy mi nyugodtan kisunnyoghassunk a bajból. Isten megengedte, hogy Őrá vessük minden bűnünk konkrét vétkeit. Jézus Krisztus elhordozta bűneinket, hogy megbékélhessünk Istennel, megbocsáthassunk egymásnak. Jézus Krisztus azért jött utánunk, hogy összeszedje, üdvösséges rendbe állítsa szétesett, kárba vesztett, kárhozatos életünket.

A Szentlélek rámutat a megváltás csodájára. Isten Fia mennyei dicsőségéről lemondott, megalázta magát érettünk.

De Isten felmagasztalta Jézus Krisztust, mindenek fölé. Felmagasztalta

úgy, hogy feltámasztotta a halálból, a mi feltámadásunk zálogaként legyőzte a halált, és így a bűn, a betegség, a gonosz hatalmát (1Korinthus 15,20). Isten felmagasztalta a Fiát úgy, hogy felemelte Jézus Krisztust a mennybe, oda, ahonnan eljött erre a világra. Isten felmagasztalta Fiát úgy, hogy elküldte Szentlelkét nekünk Jézus Krisztus visszajöveteléig. A Szentlélek a világ teremtésétől kezdve munkált (1Mózes 1,2). Pünkösdkor azonban Isten kitöltötte az Ő Lelkét népére, hogy Jézus Krisztus felmagasztalása által jelezze: elfogadta Fia váltásáldozatát. Mi tehát megváltott emberek vagyunk!

A Szentlélek a megváltás tényét csodává teszi számunkra. Személyesen is érvényesíti számunkra, élővé és hatóvá teszi bennünk ezt a csodát. Miközben Fülöp hirdette Jézust a kincstárnoknak, vele is ezt művelte a Lélek. *„Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia”* – mondja. Kész ezt kifelé felvállalni, megkeresztelkedni, élni és hirdetni az Urat.

Fülöpöt a Lélek viszi tovább újabb szolgálatba, a kincstárnok magára marad, mégis örömmel folytatja útját hazájába. Hiszen a Szentlélek Isten vele van, vele marad, vezeti őt majd otthon is.

„A Szentlélek az Isten mutatóujja, amely a lényegre irányítja figyelmünket a milliányi inger túlekedésének rengetegében.” E megtapasztalás öröme töltse be a mi szívünket is! Legyen így áldott az ünnepünk s az életünk!

Petőné Püski Ilona
vezető lelkes

LEVÉLKIHOZÁS

Hálaadással és emelkedettséggel töltött el a szerdánkenti levélkihozás. Végeredményben, mint kegyelmet nyert bűnös, mint önkéntes küldött vihettem, vihattuk ki Isten kegyelméből a tiszta evangélium nyomtatott üzenetét idősebb testvéreinknek.

Méltatlanul mi gyűjthettük be a halás tekinteteket és köszönő szavakat. Nem egyéni az érdem, komoly közösségi összefogás eredménye, és szerintem biztató jele lehet közösségünk életképes szolgálatkészségének.

A járvány előtt még arról értekezett a presbitérium, hogy miképpen lehetne kiteljesíteni a missziókat, és szeretetközösséggé formálódni.

Meggyőződésem, jól elvittük volna elméleti síkra a kérdést, és gondolom, születtek volna zengzetes javaslatok. Az új helyzet gyors ébresztőt fúj, nem lehetett főpróbákat tartani, előállt maga a valóság. Világossá vált, hogy szeretetközösséget szeretetmunkával, alázatos szolgálattal és elkötelezett összefogással építhetünk. Rendíthetetlenül tudom – és ez óriási alázatra kötelez –, hogy ki is a mi tulajdonképeni Megbízónk. Innentől döntés és szándék kérdése a szolgálat és a cselekvés.

A mielőbbi Isten házában való találkozásunk reményében és a szeretet-szolgálat fennmaradásában bízva, kívánok mindnyájunknak jó egészséget és kitartást!

Békesség Istentől!

Szilágyi András

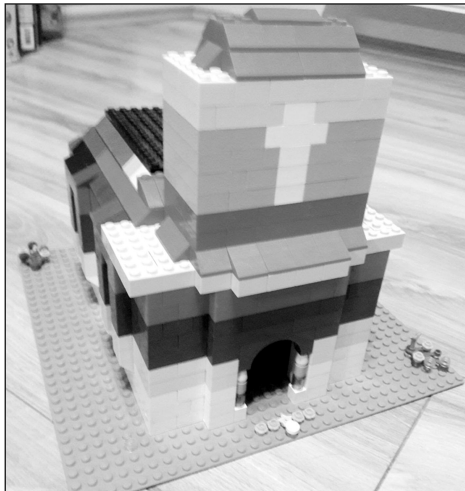
HITTANOKTATÁS A KARANTÉN BÓL

Most, amikor visszatekintek a mögöttünk hagyott két hónapra, amit a hittanos gyermekektől távol tartottunk, az az íge jut eszembe, amit Jézus is idéz a zsoltárok könyvéből: „Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet.” (Mt 21,16)

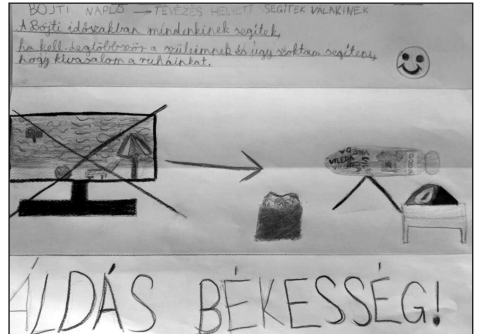
Bennünket, hittanokat is váratlanul ért az elektronikus távoktatásra való áttérés.

A kezdeti bizonytalanságok után, lassan belerázódva az új helyzetbe, folytatni tudtuk a tanulói közösségekben elkezdett munkát. Örültünk, hogy megváltozott módon, de megmaradt ez a közösség, sok esetben személyesebben, elmélyülő kapcsolatokban.

A gyermekeknek és szüleiknek szintén megpróbáló volt ez a helyzet, de szorgalommal és lelkesedéssel vetek

*Kalmár Kristóf,
1.osztályos tanuló alkotása*

Cserép Miklós Gyula rajza

részt a digitális hittanórákon. Sokaktól kaptunk visszajelzéseket az otthon végzett munkáról, ezekből nyújtunk át egy kis csokorra valót. Hála van bennünk annak a megtapasztalásáért, hogy a mi Urunk előtt valóban nincs semmi gát, amit a kegyelme ne tudna áttörni. Szentlelkével munkálkodott a gyermekekben és családjaikban, hitet, reménységet erősítve bennük. Sokszor ámulattal fogadtuk ezek megnyilatkozásait, amit házi feladat formájában kaptunk vissza.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a Református Pedagógiai Intézet munkatársainak, akik hétről hétre elláttak bennünket igényes, korszerű, játékos és vidám anyagokkal. Nem egy szülőtől kaptuk visszajelzésként, hogy a tanulás mellett igen üdítő volt a tananyag átbeszélése. Bár lehet, hogy a tanévzárásig még nem találkozhatunk, de várjuk már, hogy újból együtt lehessünk a hittanos gyermekeink gyülekezetével.

Miklósi Koppány
beosztott lelkész

A LEGIFJABBAK IMÁDSÁGAI A KARANTÉNBÓL

Édes Jézus! Köszönöm az ételt. Ámen!
**Bleyer Jakab Német Nemzetiségi
 Általános Iskola, 1. osztály**

Köszönöm az ételt, amit adtál nekem.
 Ámen!
**Herman Ottó
 Általános Iskola, 1. osztály**

Köszönjük Istenünk, hogy étkezünk.
 Ámen **Budaörsi 1. Számú Általános
 Iskola, 1. d osztály**

Álljon meg a koronavírus!
**Varga Lili Anna, Budaörsi 1. Számú
 Általános Iskola, 1. osztály**

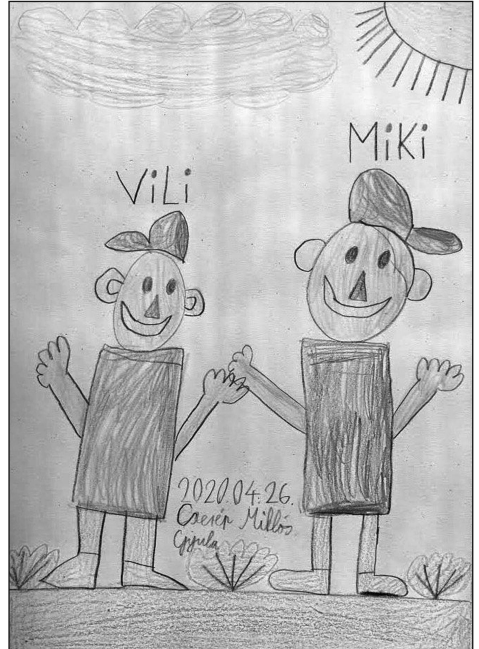
Ó Istenem, oly szomorú vagyok. Isten,
 áldd meg a magyart, hogy ne legyen
 több háború!
**Gazdag Luca
 Herman Ottó Általános Iskola 2. osztály**

Drága Istenem! Azt kérem, hogy ne
 kapja el a családom a koronavírust.
 Ámen!
**Paszternák Simon Péter
 Bleyer Jakab Német Nemzetiségi
 Általános Iskola, 2. osztály**

Jó Atyánk, Istenünk! Szeressél minket,
 ne hagyj magunkra sosem, légy min-
 dig velünk. Ámen!
**Bleyer Jakab Német Nemzetiségi
 Általános Iskola, 2. osztály**

Uram, Atyám! Köszönöm, hogy ilyen
 szépen tudok rajzolni. Add, hogy meg-
 gyógyuljon a torkom. Mindent köszö-
 nök Neked. Ámen!
**Nagy Richárd Nándor
 Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Ál-
 talános Iskola, 2. osztály**

Istenem, köszönöm Neked mindazt,
 amit eddig kaptam tőled. Kérlek hall-
 gasd meg imám, véd meg családun-
 kat a világban terjedő betegségektől.
 Ámen!
**Tárkányi Nóra
 Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Ál-
 talános Iskola, 2.A osztály**

Cserép Miklós Gyula rajza

Jó Atyánk, Istenünk! Kérlek szépen
 múljon el a vírus. Hálás vagyok, hogy
 nem beteg a családom. Ámen!
**Budaörsi 1. Számú Általános
 Iskola, 2. osztály**

Jó Istenem, légy szíves legyen enniva-
 lónk és egészségesek legyünk. Ámen!
**Budaörsi 1. Számú Általános
 Iskola, 2. osztály
 (Folytatás a 6. oldalon)**

A LEGIFJABBAK IMÁDSÁGAI A KARANTÉNBÓL

(Folytatás az 5. oldalról)

Én Istenem, Jó Istenem! Nagyon szeretném, ha a Maminak nem lenne semmi baja. Szomorú vagyok, mert nem találkozhatok Jézussal. Engedd meg Uram, hogy újra találkozhassak Krisztussal. Ámen!

Budaörsi 1. Számú Általános Iskola, 2. osztály

Istenem, add, hogy nyárra eltűnjön a koronavírus, mindenki gyógyuljon meg, hamarosan találkozjak a barátaimmal. Ámen!

Budaörsi 1. Számú Általános Iskola, 2. osztály

Drága Istenem! Hálás vagyok, hogy a családommal itthon vagyok. Hálás vagyok, hogy a családból senki nem beteg. Múljon el a koronavírus, kérlek. Ámen!

Budaörsi 1. Számú Általános Iskola, 2. osztály

Én Istenem, köszönöm hogy élek és jó életem legyen. Ámen!

Budaörsi 1. Számú Általános Iskola, 2. osztály

Drága Uram!

Nekem nagyon hiányzik az osztályom és a barátnőm, remélem hamar le fog menni ez a járvány! Én hiszek benned, hogy segíteni fogsz. Kérlek vedd meg a családom és a barátaimat!

Ámen!

Máté Anna Maja, Herman Ottó Általános Iskola, 3. osztály

Én Istenem, nagyon örülök, hogy megnézhetjük az Így neveld a sárkányodat 3. részét.

Ámen!

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 3. osztály

Kedves Istenem!

Azt szeretném, hogy vedd meg az öregeket a vírustól, mert nem szeretném, hogy ha a nagypapám és a dédmám veszélybe kerülne. Szeretném, hogy Isten gyorsan elmulassza a vírust, mert szeretném, ha az összes fertőzött meggyógyulna.

Ámen!

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 3. osztály

Édes Jó Atyám!

Köszönöm, hogy nem hagysz el, velem vagy, fogod a kezem, minden nap erőt adsz, bátorítasz. Hálás vagyok, hogy gyermekeddé választottál Jézus Krisztusban. Ámen!

Bojtor László Csaba

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 3. osztály

Én Istenem! Kérlek továbbra is ilyen jó ötletem legyenek az életem során. Ámen!

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 4. osztály

Ó Istenem! Köszönöm, hogy átvezettél ezen a különös héten, és végig ezen a nehéz úton. Ámen!

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 4. osztály

Drága Istenem! Kérem, hogy adjál erőt és bátorságot arra, hogy ezt a kis időt, sok betegséget hamar legyőzzük és minél többen éljük túl egészségben ezt a gonosz vírust, ami mindenhol ott van! Ámen!

Paszternák Lilianna Sára

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 4. osztály

Átgondolom, hogy miben kell változnom. Elfogadóbb legyek, többet imádkozzak.

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 4. osztály

Az életünket lelkileg meg kell alapozni, hogy egy nehezebb időszakon is át tudjunk vergődni.

Kozsda Marcell, Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 5. osztály

Én Istenem, Jó Istenem!

Szeretném, ha adnál nekem és a barátainak vágyat, hogy megtérhessünk és neked szolgálhassunk. Ámen!

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 5. osztály

Számomra a legértékesebb dolog a család, az egészség és a barátok. Felbecsülhetetlen értékű számomra mindaz, amit pénzért nem tudok megvenni vagy nem pótolható.

Tárkányi Áron és Sára

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 5. osztály

Istenem add, hogy egészségesen átvesszéljük ezt a válsághelyzetet. Ámen!

Bleyer Jakab Német Nemzetiségi Általános Iskola, 5. osztály

Megkérdezzük a tanulókat: **MELYIK A KEDVENC BIBLIAI TÖRTÉNETED?**

Noé bárkája

Ebben a történetben Isten azt látja a Földön, hogy eluralkodott a káosz, ezért egy hatalmas árvíz zúdít a Földre. Szól Noénak, hogy építsen egy bárkát, és minden állatból kettőt vigyen fel. Mikor elkezdett esni az eső, mindent elpusztított de a bárka túlélte. Negyven napig esett és csak

esett. Azután, Noé kiengedett egy hollót, de miután visszatért, még egyszer kiengedte, de visszajött. Azután, egy galambot, de az is visszament, másodjára egy olajfa levelet vitt, harmadjára már nem ment vissza.

Azért a kedvencem, mert egy új élet kezdetét jelenti a bűn után.

Szenczi Ákos

5. osztályos tanuló

BÉKESSÉG VAN A LELKEMBEN

Istentől olyan lehetőséget kaptunk ezzel a koronavírussal kapcsolatban, hogy gondolkozzunk el az eddigi és a jelenlegi élethelyzetünkről. Csendesedjünk el és figyeljünk Rá! Ilyen még nem volt a mi életünkben.

egymást, ha néha elcsüggedünk. Bol-dogság számomra, naponta legalább 1 órát sétálok és új hobbim lett a fotózás. Így követtem végig a tavasz gyönyörű pillanatait, amit a közösségi hálón meg tudtam osztani másokkal.

Én pozitív dolgokat tapasztaltam. Jobban odafigyelünk egymásra. Eddig is tudtam, hogy szeretnek a gyerekeim, de most úgy érzem, még nagyobb törődést kapok Tőlük. Most én lettem az Ő gyerekük, változott a felállítás, Ők gondoskodnak Rólam.

Napjaim szép csendesen telnek. Bé-kesség van a lelkemben. Van egy rit-mus, egy rendszer: imádkozás, torna, főzőcskézés, séta, olvasás, pihenés.

Sőt, még színházba, moziba is elju-tok a technika segítségével. Rég látott filmeket, színdarabokat tudok meg-nézni.

Örömömré szolgálnak a reggeli áhi-tatok és a vasárnapi Istentiszteletek online követése.

Jó érzés, amikor a testvérekkel tele-fonon beszélgetünk és támogatjuk

Ez alatt a pár hónap alatt egyszer voltam mélyponton, de hála Istennek, hamar talpra álltam.

Eszembe jutottak a szüleim, akik át-élték a háborús éveket. Éheztek, fáz-tak, nélkülöztek, lőttek rájuk. Mit nyafogok, van mit ennem, fedél van a fejem felett, csak be kell tartani, amit kérnek a saját érdekünkben, és sze-rető család vesz körül.

Ismételen megerősödött bennem, ami a konfirmációm mottója volt: *„Most azért megmarad a hit, a re-mény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” (1Kor 13,13)*

Kitartás, kedves Testvérek!

Remélem, hamarosan megölelhet-jük egymást, mert ez már nagyon hi-ányzik.

Gurubi Ági

GLIGOR ATTILA: KÉPRIPORT AZ ÉPÍTKEZÉSRŐL

EGY KÜLÖNLEGES ÉRETTSÉGI

A 2020-as érettségi és az arra való felkészülés vitathatatlanul különleges volt, és bizonyára nem csodálkozna a kedves Olvasó, ha azt mondanám, hogy természetesen negatív értelemben, és félelelmről, stresszről, kényelmetlenségről és egyéb kellemetlen dolgokról számolnék be, ha panaszkodnék, hiszen: miért pont mi? Miért pont nekünk kellett ilyen körülmények között érettségiznünk?

Hazudnék, ha azt mondanám, nem jutott eszembe ez a kérdés, és nem éreztem a fent felsorolt rossz érzéseket az elmúlt másfél hónap során. Azonban, ha visszagondolok erre az időszakra, érdekes módon mégsem ezek a negatív dolgok a meghatározók az emlékeimben. Sokkal inkább az örömteli meglepetés, hogy a sok akadályt hogyan sikerült legyőzni. A hála tanáraink felé, hogy az interneten keresztül is megtartott óráinkon biztosították számunkra a lehetőséget a tökéletes felkészüléshez. A szeretet és támogatás, amit tőlük és az iskola minden dolgozójától és természetesen családjainktól kaptunk. Az ötletes online-ballagás és a remény, hogy azért, ha csak szeptemberben is, de majd igaziból, élőben is ballaghatunk. Mert az valóban fáj és elszomorít, hogy oly sok régóta várt iskolai program, például bolondballagás és szerezénád, most mind elmaradtak. Márciusban úgy kellett elhagynunk az iskolát, hogy nem tudtuk, hogy az lesz az utolsó napunk ott, átlagos diákként. A búcsú, a lezárás még nagyon hiányzik, de bízunk benne, hogy a járvány el-

múltával még lesz rá méltó alkalom.

Addig is viszont, otthonainkba „zárva”, szinte még több időnk is volt így a felkészülésre, mint egyébként. És aztán eljött május 4-e. Ha nem is tökéletesen betartva a 2 méter távolságot, és nem is tökéletesen hordva, de mégis maszkban, kíváncsi izgalommal gyülekeztünk az udvaron. A vizsgadurkkot szinte oldotta a sok fura, akár viccesnek is tekinthető biztonsági intézkedés, mint a cipőtalp- és kézfertőtlenítés. És persze az érzés, hogy újra itt lehetünk az iskolában, társainkkal együtt. Bár maszkban megírni a 3-4 órás feladatsorokat, 3-4-5 egymást követő napon elég nagy kihívás volt, és sokunk szenvedett a levegőhöz jutás nehézségétől vagy akár a maszk szagától, mégis a tudat, hogy mindezt együtt csináljuk végig, szerintem sokkal inkább összekovácsolta ezt az évfolyamot, mint bármelyik előző érettségiző generációt.

Az általánosan észrevehető volt, hogy a legtöbben nem tartottak igazán az érettségire való megfertőződéstől, sokan talán túlzottan is lazán kezelték ezt a kérdést. Az óvintézkedéseket azonban az iskolák nagy gondnal készítették elő, és többé-kevésbé mindenki betartotta őket, így joggal bízhatunk benne, hogy az érettségi megtartása nem járt súlyos járványügyi következményekkel. Akármilyen történik, most már (nagyra) túl vagyunk rajta. A különböző online felületeken megindult a feladatsorok közös elemzése, az esélylatolgatás, és persze már az ünneplés is. Nagyon

örülve, hogy nem lesz szóbeli, és gyakorlatilag egy 3 és fél hónapos nyári szünet kezdődött el számunkra, és várva, hogy végre személyesen is találkozhassunk, és együtt, baráti körben már csak visszaemlékeznünk kelljen arra, milyen is volt ez az egész.

Mi tehát, Isten segítségével letehetünk és le is tettük az érettségi vizsgát

ebben a különleges évben. A kérdés már csak az, hogy az emberiség hogyan vizsgázik, elég érettnek bizonyulunk-e ahhoz, hogy levonhassuk a járványhelyzetnek és hatásainak minden tanulságát. Az erről való elmélkedés azonban már egy másik írásra tartozik.

Kocsárdi Márton

Somogyi Imre:

JÖJJ EL, SZENTLÉLEK!

Fájó emberszívbe,
mint gyógyító balzsam,
lázongó lélekbe,
mint hódító dallam,
zokogó sírásra,
mint öröm harangja,
életnek, tavasznak
hívogató hangja:
Jöjj el, Szentlélek!

Gyenge női szívbe,
mint az erő lángja,
kereső lélekbe,
mint lobogó fáklya,
kedvesség és jóság
langyos fuvalmával,
a szelíd Megváltó
gyöngéd uralmával:
Jöjj el, Szentlélek!

Kis gyermeki szívbe,
mint a csengő ének,
ártatlan lélekbe,
mint a vidám élet,
ezüstkacagással,
angyalseregekkel,
atyai mosollyal,
igaz szeretettel
Jöjj el, Szentlélek!

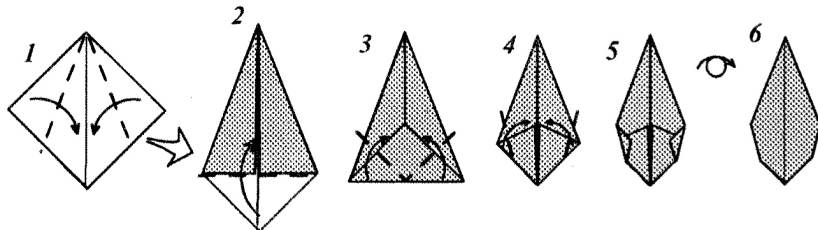
Családi tűzhelyre,
mint a hit szikrája,
- békesség, boldogság
borulván így rája, -
magas palotáknak
fényes nagytermébe,
kicsi házikóknak
virágos csendjébe
Jöjj el, Szentlélek!

Szomorú özvegyhez,
mint a remény napja,
éhező árvákhoz,
mint az árvák atyja,
könnyek törlésére,
orvosság-adásra,
testvéri szent csókra
és vigasztalásra
Jöjj el, Szentlélek!

Bűnnek tengerében
hánykodó habokra,
minden nemzetekre,
kicsikre-nagyokra,
hitnek sugarával,
Jézus szerelmével,
az örök Atyának
örök kegyelmével
Jöjj el, Szentlélek!

GYERMEKEKNEK: Az égő csipkebokor

Készítsétek el a az égő csipkebokor képét! Egy nagy (világosbarna v. homokszínű) papír alapot használhatsz! Erre egy nagyobb méretű zöld papírból vágjatok ki és ragasszátok rá a bokrot! Barna papírból ágakat is ragaszthattok. Majd hajtogassatok az ábra segítségével kisebb-nagyobb lángokat különböző árnyalatú vörös, narancsvörös, narancs színű papírokból, s ragasszátok rá a bokorra!

* „Tűz, tűz, tűz”:

Énekeljük az alábbi éneket „tüzesen,” lelkesen!

Miklya Zsolt

Ádám Jenő

Tűz, tűz, tűz, Is - ten ad - ta tűz.

Lán-gol egy - re, új re-mény-nyel félé - met el - űz.

Úr, Úr, Úr, én vagyok az Úr.
Népeket megszabadítom,
új utat tanul.

Vár, vár, vár, Isten népe vár.
Te leszel a szabadító,
Mózes, gyere már!

ÜNNEPI GYÜLEKEZETI ALKALMAK 2020 PÜNKÖSD

május 28. csütörtök 18 óra online áhítat gyülekezetünk Facebook és Youtube oldalán

május 29. péntek 18 óra online áhítat gyülekezetünk Facebook és Youtube oldalán

május 31. Püünkösðvasárnap 11 óra:

Istentisztelet a debreceni Nagytemplomból a Duna Tv-ben

június 1. Püünkösðhétfő 9 óra online istentiszteleti közvetítés gyülekezetünk Facebook és Youtube oldalán

Első nyilvános istentiszteletünk június 7-én lesz, helyszínéről, kezdési idejéről, egyéb részletekről püünkösð hetében adunk hírt.

Budaörsi Református Egyházközség, 2040 Budaörs, Szabadság út 71. Lelkészi hivatal: 2040 Budaörs, Farkasréti út 2/C

Postacím: 2041 Budaörs, Postafiók 24, Tel.: +36 23 415 205, Internet: <http://www.refbudaors.hu>

E-mail: gyulekezet@refbudaors.hu. Felelős kiadó: Petőné Püüski Ilona. Szerkesztés és tördelés: Turczy Árpád. Fotó: Gligor Attila